

ดอกไม้ในวรรณคดีไทย ๔

โดย ชักกลอน ๕๗ 27

๑๓ เบ็ญขาว

“ดอกเข็มขาวพวงนั้นฉั่นถวาย แต่กลิ่นอายคล้ายพร้อมไม่หวานหอม
สารภีที่ใส่มาในพาน ของเยาว์มาลย์แม่อุบลคนสำคัญ”

วรรณคดี : พระอภัยมณี

ผู้ประพันธ์ : สุนทรภู่

ดอกเข็มขาวพวงนั้นฉั่นฉวย แต่กลิ่นอายคล้ายพริ้วไม่หวานหอม
สารภีที่ใส่มาในพาน ของเยาว์มาลย์แม่อุบลคนสำคัญ(สุนทรภู่)

ดอกเข็มขาว Ixora ebarbata craib. ชื่อทั่วไป Siamesse White ixora
Rubiaceae นี่ชื่อ Familyบุปผา กล้าลมแล้ง แข่งแดดจ้า ป่าเบญจพรรณ

เข็มปลายसान ขานชื่อชัด ที่ปัตตานี นครศรี ชื่อเข็มขาว เช่นชาวอิสาน
คนภาคกลาง ตั้งชื่อเข็ม พระรามกัน เจริญอาหาร ด้วยรากนั้น รสหวานดี

เป็นไม้พุ่ม ขนาดเล็ก ถึงปานกลาง พุ่มแน่นบ้าง ทั้งดอกขาว ก้านยาวชี้
ดอกเป็นช่อ แบบซี่ร่ม ดมหอมดี ดอกย่อยนี้ ที่ปลายหลอด ยอดแยกบาน

ไม้ประดับ รับมุงมอง ผ่องนัยนา ด้วยมาลา ขาวผุดผ่อง ต້ອງใจฝัน
ปรุงเป็นยา รักษาไข้ ได้มากครัน กลิ่นหอมนี้ ชานหทัย ใครดมดอม

เป็นบุปผา สง่าศรี มีลีลา พรรณไม้ป่า ครากสืบคลี มีกลิ่นหอม
วรรณคดีไทย รวบรวมไว้ ได้พรั่งพร้อม สุดถนอม น้อมมาลัย มอบให้เธอ

สถิตย์พันธ์ ธรรมสถิตย์

ระยับยิบวาววับราวกับเพชร ดุจดั่งเกล็ดมณีสีนวลใส
ดุจแสงดาวพราวกระพริบจากฟ้าไกล ดอกเข็มขาวส่งจากใจมาให้เธอ

จตุพร สุวรรณปากแพร

ดอกเข็มขาว เปரியดั่งสาว ที่ขาวสวย เก้าฝั่มมวย แหมแนบเหน็บ เก็บดอกขาว
สุขอุรา สุขจริงหนา ตาพร่างพราว ผู้หญิงสาว มาตัดผม สุขสมใส
ดอกไม้สวย คู่สาวงาม ทราวม้วยหวาน เมื่อวันวาน ได้พบหน้า ตาสุกใส
แต่วันนี้ พบอีกที เธอเปลี่ยนไป สุขทางกาย สุขทางใจ หายหมดเลย
เธอไปไหน ไม่ทักทาย ไปกับหนุ่ม ไฟทรวงสุข อยู่ในใจ ไม่เมินเฉย
พบหน้ากัน ไม่บอกกล่าว ทำเฉยเมย บุษยะเหวย บุษยีกครา ขายหน้าจ้ง

ศรีวัฒน์ สุวรรณ

กลอนทุกกลอนของเข็มขาวสกาพร่าง ไม่อ้างว้างแต่อ่อนช้อยถ้อยถนอม
อ่านรื่นหูดูรื่นไหลลื่นทั้ยปริ่ม เผยยิ้มออกมาพาสุขใจ
ทุกท่านได้แต่งออกมาด้วยอารมณ์ น่าชื่นชมยิ่งนักจกนับถือ
บรรจงแต่งถ้อยร้อยคำนำระบือ ช่างสมชื่อนวกวีศรีเค.ยู.27

อานนท์ สรวิสูตร

เจ้าเข็มขาวพราวพรั่งสว่างจ้า
อยากได้เจ้ามาปลูกไว้หายคำนี้

ส่องนัยน์ตาพาให้ไฝฝ่นถึง
คงจะตรึงใจทุกที่ยามที่มอง

ตัวเจ้านั้นออกดอกรวมเป็นช่อ
ก้านดอกยาวคล้ายชีร่น่าสมปอง

ช่างอ้อล้อล่อดีไม่มีสอง
กลิ่นของ(เจ้า)หอมย้อมอารมณ์ยามดมดม

ดอกเข็มขาวเอามาถวายพระ
ที่อบอวลชวนอารมณ์มาสมยอม

เพื่อที่จะให้เจ้าได้ร้ายความหอม
ให้นอบน้อมคารวะพระรัตนตรัย

นำเข็มขาวมาให้เจ้าทัดข้างหู
ดอกเข็มขาวเข้ากับพัศตร์เจ้าละม้าย

คงน่าดูน่าชมสมสมัย
เหมาะกับวัยของเจ้านั้นมันสวยจริง

อานนท์ สรวิสูตร

ดอกเข็มขาว พราวพิสุทธิ์ ดุจน้ำค้าง
เข็มเหลืองสด แดงประดับ นับมากมี

ที่พราวพรั่ง เรืองอรุณ อุ่นราศี
ไม่เหมือนแมน เข็มขาวนี้ ที่พึงใจ

เด็ดหนึ่งดอก จากช่อ ลอ่ออิม หลับตาพริ้ม ดูดน้ำหวาน ซาบซ่าใหญ่
ทำอย่างนี้ หมดช่อ ก็เปรมใจ เราและเพื่อน สนุกไป ในทุกวัน

แต่เข็มขาว มีคุณค่า มากกว่านี้ บุษาศรี รัตนตรัย ได้ดั่งฝัน
แก้โรคตา แก้ไข้ สารระพัน ค่านันต์ นึกนะเจ้า เข็มขาวเอ๋ย

ศกุนตลา ณ หนองคาย

ดอกเข็มขาวพราวพรั่งอยู่กลางป่า ดูกามตาน่ารักปักใจหลง
ชูช่อเด่นเห็นแต่ไกลในไพรพง ฟากฟ้าส่งลงมาถาอย่างไร

ดอกน้อยน้อยรวมเป็นช่อลออนัก ดุจนางลักษณงามพิศุทธิผุดผ่องใส
กรุ่นกลิ่นหอมเฝ้ายวนชวนสุขใจ งามใดเล่าจะงามเท่าเข็มไม้ไทย

นักเรียนนำดอกเข็มมาบูชาครู หมายเชิดชูปัญญาให้แจ่มใส
ชาวบ้านนำมาบูชาพระรัตนตรัย เพื่อจิตได้งามดั่งสีมาลีเอ๋ย

อุไรรัตน์ ภาสกานนท์

ระยับยิบวาววับราวกับเพชร ดุจดั่งเกล็ดมณีสีนวลใส
ดุจแสงดาวพราวกระพริบจากฟ้าไกล ดอกเข็มขาวส่งจากใจมาให้เธอ

เป็นไม้พุ่มพันธุ์เล็กชอบดินร่วน หากได้พรวนดินให้ชุ่มใส่ปุ๋ยเสมอ
ดอกจะแน่นเป็นทรงพุ่มสวยงามะเออ ไม่มีเมล็ดต้นเข็มออกดอกตลอดกาล

ตอนยังเด็กเก็บดอกบานมาหนึ่งกลีบ บรรจงจิบปากดูดสูดน้ำหวาน
ดอกเล็กหน้อยแต่อร่อยรavnน้ำตาล หวานซาบซ่าดอกเข็มขาวรักเจ้าเลย

สรรพคุณเข็มขาวมีไม่มาก
เป็นยาช่วยเจริญอาหารทานไปเลย

เพียงเอารากมาต้มเพื่อนพ้องเอ๋ย
อีกเพื่อนเอ๋ยใช้รักษาตาภูมิปัญญาไทย

จตุพร สุวรรณปากแพรก

ฝูงวัวควาย เดินสาย เลาะลดเลี้ยว
เรไรร้อง พร้องสกุณา มาลีล้ำ

กลางไพรเปลี่ยว สู้ทุ่งหญ้า หน้าฝนฉ่ำ
บานพรางพราว กรำสายหมอก ที่บางเบา

คือเข็มขาว วาววับ ในป่าใหญ่
อยากจะเด็ด ดอกเจ้า ไปดมดอม

หอมละม้าย มือไล่ดอก สุดถนอม
สู้อดอม ยอมให้นาว เฝ้าป่าไพร

เย็นย่ำลง ตรงเข้าต้อน สัตว์กลับบ้าน
ถ้าใครเด็ดเจ้า ไปเข้าตำรับ สมุนไพร

อกสะท้อน มิพานพบ สบเข็มใส
ค่าล้ำไซ้ร้ คนนำไป ใช้ก่อเกิดคุณ

กุศล คำเพราะ

ตั้งแต่เล็กเติกน้อยเริ่มศึกษา
ได้คุณครูวิชาให้อาทร

พ่อแม่พาเข้าเรียนเขียนอักษร
คอยเฝ้าสอนสั่งได้ตั้งใจ

ครูสอนสั่งตั้งลูกทุกวันวี
ขอกราบไหว้คุณครูรู้นัย

เด็กได้ดีด้วยอบรมบ่มนิสัย
ผู้เต็มใจสอนสั่งตั้งบุตรตน

จัดหญ้าแพรกข้าวตอกดอกมะเขือ
จะเยียบแหลมแจ่มใสไปทุกคน

ดอกเข็มเพื่อกราบไหว้ไม่เหิน
กราบไปจนเรียนจบครบวิชา

อันดอกเข็มแหลมคมให้สมชื่อ
ให้ว่องไวลั่นเลิศเกิดปัญญา

เปรียบก็คือความคิดของศิษย์หนา
ความรู้พาให้สำเร็จสมเจตจิตต์

ดอกเข็มเอ๋ยแสนงามเมื่อยามเห็น สีขาวเป็นช่อใหญ่ให้ถวิล
หอมละมุนอ่อนไฉไลจรวยริน เหมือนแนบกลิ่นจากสวรรค์สรรสร้างมา

มีคุณค่ามาให้ได้ประโยชน์ สมุนไพรไร้โทษได้ศึกษา
ต้มน้ำดื่มบำรุงกายและสายตา ยอดพฤษชาเข็มขาวเจ้ามีคุณ

อัญชลี ณ เชียงใหม่

ดอกเข็มขาวพุดไว้ หลายประเด็น เท่าที่เห็นเพื่อนฉัน นั้นไลน์มา
ดอกสวยงามชวนมอง สะดุดตา เป็นหยูกยาสมุนไพร ได้ทั้งนั้น
ในความเห็นของเรา ควรปลูกไว้ เพราะเป็นไม้ปลูกง่าย ไม่ใหญ่นัก
ปลูกประดับเอาไว้ ให้ใครทัก ว่าน่ารักต้นเข็ม ดอกเข็มขาว

ณรงค์ ศรีพุ่ม

อ้อ..ดอกเข็มดอกไม้เคยใกล้ชิด ในชีวิตยังจำได้แม้ไม่หรุ
ตอนเป็นเด็กถือประนมก้มกราบครู เพื่อเชิดชูคุณค่าครูอาจารย์
เมื่อเป็นครูศิษย์ห่านำมาไหว้ ขอพรให้เป็นมงคลดลสืบสาน
ให้ปัญญาเฉียบแหลมเลิศวิธาน จัดใส่พานสวยสะประดิดประดอย
ทุกวันนี้ที่บ้านไม่กั้นรั้ว ปลูกเข็มทั่วให้แน่นหนาน่าใช้สอย
เข็มดอกขาวเหลืองแดงแสงดังพลอย ไม้เคยด้อยมีคุณค่าขึ้นมาพลัน

สุวิทย์ เทียรทอง

มองเข็มขาวพุ่มใหญ่ใกล้หน้าต่าง
ก็คนให้เข็มขาวพรายพราวนี้

คนอ้างว้างเหวว่าเพื่อนหน้าหนี
คงไม่มีวันใดได้พบกัน

อดีตผ่านนานมากยากจะเอ่ย
คือคำรักค่าคิดถึงตราตรึงนั้น

เข็มขาวเคยแทนใจมอบไว้มัน
ทั้งเธอฉันและเราต่างเข้าใจ

เหมือนกำแพงเมฆคลุมคลุมเข็มขาว
ฝากเข็มขาวกลางกมลแต่คนไกล

ฟ้าไร้ดาวหม่นหมองเดือนร้องไห้
บอกว่าใครคนหนึ่ง...คิดถึงเธอ

ชลีรัตน์ สวัสดิ์

ได้รับเกียรติ ไปร่วมงาน วันไหว้ครู
พระคุณครู รู้เช่นนี้ มิเคยลืม

ฉันนั่งดู ครูรับไหว้ ใจฉันปลื้ม
จากคนทึ่ม เปลี่ยนไปหนา บุษาครู

ทุกคนนี้ มีครูเล่า เฝ้าสอนสั่ง
พ่อแม่เรา ทุกคนหนอ ก้อคือครู

ตั้งแต่ครั้ง ยังเยาว์วัย ไซ้ไหมหนู
เฝ้าสอนอยู่ ดูใกล้ชิด แม้นิทรธา

เข้าโรงเรียน เพียรศึกษา ครูสอนสั่ง
ส่งลูกศิษย์ ขึ้นฝั่งแล้ว เป็นสุขนา

ครูเปรียบดัง เรือจ้าง ดังเชื่อว่า
ลูกศิษย์หนา รำลึกถึง พระคุณครู

อันวันวาน ผ่านมานั้น ฉันจำได้
ซ่อนความหมาย โดยนัยนั้น ฉันคิดดู

ดอกเข็มไซ้ไร้ ไหว้ครูนั้น ฉันรู้อยู่
เปรียบคุณครู ผู้ให้นี้ วิชาการ

ครูพร่ำสอน ลูกศิษย์ ชิดใกล้หนอ
ความรู้เด่น เป็นเลิศ ประเสริฐครัน

ลูกศิษย์ก้อ มีความรู้ เพิ่มพูนนั้น
วิชาการ ควบคู่กัน ด้านคุณธรรม

จะใช้เข็ม เล่มแหลม ใส่แซมนั้น
ใช้ดอกเข็ม แทนหนอ ล้อด้วยคำ

ลงในพาน ไหว้ครู มันดูขำ
ความหมายล้ำ นำสู่ ผู้เรียนมา

ดอกเข็มแหลม ดุจดั่ง ความแหลมเขียบ
สมองเขียบคม สม่กับเพียร ร่ำเรียนมา

เขาเปรียบเทียบ ให้เห็น เช่นนี้หนา
ครูนั้นหนา พระคุณท่าน นั้นมากล้น

กาลเวลา เปลี่ยนผัน ฉันเห็นหนอ
ใช้ไอแพค สีแอร้ม แถมไอโฟน

ลูกศิษย์ก่อ แต่งพานนั้น ฉันสับสน
เสริมแต่งจน ฉันนั่ง กังกั๊งนั้น

อันบางพาน นั้นใช้ เครื่องคิดเลข
ศิษย์แต่งหนอ ขอสรุปตาม ความหมายนั้น

ตาชั่งเล็ก เวอร์เนียร์ เฟลียไหมนั้น
เกี่ยวเนื่องกัน นี้นอนนั้น ด้านปัญญา

สิ่งเหมือนนั้น ฉันสุขล้น บนความต่าง
ศิษย์นั้นรู้ ความหมาย ใส่(ดอก)เข็มมา

บนพานวาง ดอกเข็ม (ฉัน)ยิ้มเต็มหน้า
มีปัญญา รู้ความหมาย ความนัยนี้

โกวิท อีรวีโรจน์

เข็มขาวพราวพรางพราย
สดใสช่างเบิกบาน

งามคล้ายคล้ายดรุณฉาน
เธอซาบซ่านสวยสมวัย

กลิ่นหอมชวนดมดม
น้ำหวานก้านดอกไซรั

ยามเมื่อลมพรมพลิวไหว
พวกเราได้เคยดูดกิน

ปลูกไว้ใกล้บันได
เก็บไปไหว้พระชิน(สีห์)

ดอกช่อใหญ่ใจถวิล
สุขสมจินต์ลูกขอพร

ดวงพร เดชกุลทอง

คงหมดเข็มเล่มสุดท้ายไม่ได้เขียน
ไปเที่ยวมวกเหล็กมาให้หน้าอาย

เพิ่งแวะเวียนมาอ่านไลน์ฉันใจหาย
ขอทิ้งท้ายทันไหมหนอรอนิดเดียว

ต้นดอกเข็มที่บ้านฉันทนมาก
ปล่อยทิ้งให้ได้ฝนรดฤดูเดียว

เคยปล่อยให้ตายซากใบรากเหี่ยว
ผลิบาเขียวผุดดอกขาวพราวให้ชม

ช่างขึ้นง่ายตายยากมากชีวิต
นอกจากเปรียบตัวแทนของแหลมคม

งอกต้นนิดต้นน้อยค่อยสะสม
ยังชื่นชมล้มหายตายยากจริง

วิยะดา ชุ่มภิรมย์

คนแดนไกล อยู่แห่งหน ตำบลไหน
เขาโชคดี มีคนเพ้อ ว่าเฝ้าคอย

ความในใจ เพิ่งมาเผย เฉลยหน่อย
เข็มขาวทยอย ร่วงริน แทบสิ้นใจ

พงษ์พนา อยู่สุข

๑๔ มะลิ

ยี่สุ่นกุหลาบมะลิซ้อน ซ่อนชู้ชุกกลิ่นถวิลหา
ลำดวนกวนใจให้ไคลคลา สายหยุดหยุดชั่วแล้วเย็นชม

วรรณคดี : ขุนช้างขุนแผน

พระราชนิพนธ์ : พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย

"ช่อตะแบกชาติบุษย์พุทรา การะเกด กรรณิการ์ นมสวรรค์
มะลูลี มะลิล่า แสงลงพัน อันชั้นแอบช่อชบาบาน"

วรรณคดี : รามเกียรติ์

พระราชนิพนธ์ : พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก

ยี่ลุ่นกุหลาบมะลิซ้อน ซ่อนชูชุกถิ่นถวิลหา
ล่ำควนกวณใจให้ไคลคลา สายหยุดหยุดซ้ำ แล้วเย็นชม ...(ขุนช้างขุนแผน)

ดอกมะลิ Arabian Jasmine ชื่อละติน Jasminum Sambac Linn.
เป็นดอกไม้ ประจำชาติ ฟิลิปปินส์ ชื่อท้องถิ่น ทั้งจีน ไทย มากมายเชียว

มะลิป้อม มะลิซ้อน มะลิลา หม้อลิฮวา มะลิหลวง เชียวหน้าเคียว
มะลิลา เพลาบาน กลีบชั้นเดียว กลีบหลายเชียว มะลิซ้อน อ่อนชอนใจ

ดอกสีขาว พิสุทธิ์ สดบุชา กราบมารดา เบื่องบาทา มะลิไหว้
แทนสำนึก ลึกซึ้ง ตรึงหทัย กลั่นน้ำนม บ่มจากใจ ให้ลูกยา

มะลิไทย จัดไว้ใน ตำรับยา Aromatherapy ดินักหนา
กลั่นน้ำมัน หอมระเหย รำเพยพา ปรับอารมณ์ สมอูรา เข้ายาไทย
ปลูกไว้เป็น สิริมงคล ประจำบ้าน จิตตระการ บ้านน่ายู่ สู้คุณไสย
มะลิดี มีบุญญา กล้าเกรียงไกร หากมีไว้ ในเรือนตน กุศลนำ

สถิตย์พันธ์ ธรรมสถิตย์

มะลิกอ่น้อย โคดเคียว อยู่ข้างบ้าน แม้กระนั้น ยังชูดอก ออกไสว
อวลหอมเย็น เพ็ญขาว กลีบซ้อนไซ้ ละเมียดละมัย ไสเค่น เย็นอุรา

มะลิกอ่นี้ ที่แม่ บรรจงปลูก หวังให้ลูก บำรุง มุ่งรักษา
เพื่อเรียงร้อย มาลัย ไปบูชา ตรัยรัตนา พาจิตสงบ พบสุขใจ

มองกอมะลิ ที่พร้าวใส ใจลอยล่อง โอ้โพธิ์ทอง มองมะลิ อยู่ข้างใหม่
แม่ไร้ฝน ทนเบ้งบาน โขยหอมไซ้ อยากเก็บไป ให้แม่ ชะเง้าหลงเหม่อคอย

กุศล คำเพราะ

ดอกมะลิตามีค่ามากมายยิ่ง สูงค่าจริงมิ่งมงคลคนสรรหา
เอาเจ้านั้นมาทำพวงมาลา ถวายพระศาสดาพระพุทธานานปี

นอกจากนี้ยังนำมาร้อยมาลัย เพื่อไว้ใช้กราบไปที่บาทศรี
ของคุณแม่เพื่อบูชาพระคุณนี้ ที่แม่มีมากมายหลายร้อยพัน

สรรพคุณของมะลิมีนานัก คนประจักษ์สรรพคุณไม่หุนหัน
แก้พิษไข้แก้กระหายได้เร็วพลัน แก้ปวดฟันแก้เจ็บหูแก้เจ็บตา

ประโยชน์ของมะลิมีได้น้อย ทุกคนคอยมาปลูกไว้ในคูลา
ให้ความสุขร่มเย็นกตัญญูตา ของผู้ปลูกต่อมารดามาช้านาน

หากปลูกไว้ให้เป็นไม้ประดับ จะได้รับความหอมหวานอบอวลสถาน
ในที่พักจักสุขสันต์ทุกวันวาร แสนสรอายุแสนเป็นสุขปลูกมะลิตา

อานนท์ สรวีสูตร

มะลิเอ๋ย เคยเห็น แต่เก่าก่อน คุณแม่สอน ให้เสียบ ทางมะพร้าว
บูชาพระ หลายก้าน เป็นช้อยาว สีขาวพราว ราวดารา เรียงหน้ากัน

กลิ่นมะลิ โขยมา ในคราใด ให้คิดถึง คุณแม่ใน ใจของฉัน
สอนลูกให้ เป็นคนดี ทุกวัน จากบัดนั้น จนบัดนี้ มิมีเลื่อน

ถึงวันแม่ นำมาลัย มะลิสวย กราบโกฐด้วย ความรัก ใจจักเหมือน
ทุกอย่างแม่ สอนดีแน่ ไม่แซ่เชื่อน แม่ศรีเรือน ไม่ขัดข้อง ลูกต้องทำ

มะลิซ้อน มะลิตา พาชั้นจิต ชุบชีวิต เป็นยา ค่าเลิศล้ำ
บำบัดใจ ด้วยกลิ่นหอม มาน้อมนำ มะลิทำ ให้หวานวาบ กำซาบทรง

ศกุนตลา ณ หนองคาย

มะลิร่วงพวงมาลัยฉันขายถูก มีต้นปลูกที่หลังบ้านคกมากมาย
ช่วยแม่เก็บบรรจุร้อยเรียงลวดลาย นำส่งขายให้แม่ค้าไม่เชื่อนแซ

มะลิตาหอมกรุ่นละมุนจิต ชื่นชีวิตชื่นใจไหว้คุณแม่
ไหว้คุณพระทุกเช้าค่ำน้ำดวงแด มะลิซ้อนวอนน้อมขอแม่รับที

ดวงพร เดชกุลทอง

มะลิหอมน้อมนำชื่นฉ่ำใจ พร่าวไสวขาวพรางกลางใบเขียว
ดอกตูมบานกลิ่นกรุ่นละมุนเชียว เสียบพุ่มเดียวบูชาพระละอบาย

ร้อยมาลัยให้พี่ด้วยใจรักดี ชวนคนรักไปวัดก่อนจะสาย
ทั้งกาหวานจัดเตรียมเพื่อยอดชาย อธิษฐานแล้วถวายของร่วมกัน

จะชาตินี้ชาติไหนในเบื้องหน้า ขอพบพานพี่ยาบุญจัดสรร
อยู่ร่วมเรียงเคียงข้างมิว่างวัน รักเรานั้นไม่แปรผันนิรันดร์

ดวงพร เคชกุลทอง

มะลิตามะลิซ้อนมะลิพวง มะลิหลวงมะลิวัลย์มะลิป้อม
มะลิฉัตรจัดมาให้ได้คมคอม ล้วนหวานหอมชวนซัดติตตรึงใจ

มะลิกือสมุนไพรไทยได้คุณค่า ใช้รักษาโรคให้หายป่วยไข้
ดับพิษร้อนอ่อนเพลียละเหี่ยใจ สลายนิวในถุงน้ำดีมีกำลัง

แก้ท้องอืดท้องเฟ้อเธอเหม็นเปรี้ยว โรคปวดเสียวที่ฟันคันผิวน้ำ
ใช้หยอดตาทาแก้เจ็บารุงพลั่ง ยอกที่หลังทาได้หายเร็วพลัน

เราชาวไทยใช้มะลิมาไหว้พระ สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์จิตสุขสันต์
นำกราบแม่ผู้ประเสริฐเลิศนิรันดร์ มะลินั้นล้วนดีมีคุณเอย

อุไรรัตน์ ภาสกานนท์

ยอดเยี่ยมยิ่ง จริงหนอ ขอชื่นชม แสนสุขสม อารมณ์นั้น ھرรษาหนอ
กลอนคุณTum Anond เล่า ฉันเฝ้ารอ ได้อ่านหนอ ไม่รอเก้อ ฉันเจอแล้ว

อีกทั้งกลอน ดวงพร สมรมิ่ง เยี่ยมของจริง อ่านแล้วนั้น ฉันว่าแจ้ว
คนละเหลี่ยม คนละลาย หลากหลายแนว เรียงเป็นแถว แจ้วจริงนั้น ฉันอ่านมา

โกวิท ชีรวีโรจน์

มะลิน้อยพวงนั้นในวันแม่ ราคาน้อยเพียงแค่นี้ไม่เท่าไร

สิ่งที่สูงคือค่าราคาใจ ลูกกราบเท้ามอบให้มาลัยนี้

มองมะลิปลูกไว้ในกระถาง ภาพกระจ่างครั้งหลังยังเปี่ยมปรี
แม่พรวนดินน้ำน้ำเย็นเป็นหลายปี มะลิมีดอกขาวพริ้งพราวพราย

กลิ่นมะลิหอมซึ่งคิดถึงแม่ วางมาลัยตรงหน้าแต่เพียงภาพถ่าย
ฝากมะลิกลิ่นร่ำกรุ่นกำจาย เป็นสื่อสายแทนกราบแม่รับรู้

ชุลีรัตน์ สวัสดิ์

ฉันคิดถึงสงครามที่ย่านเชียงใหม่ สาดน้ำเย็นใสใสน้ำใจเหนือ
คล้องสร้อยคอดอกมะลิหอมเหลือเฟือ รวยพรเอื้อให้ทุกท่านสุขน้ำใจ

จะคล้องคอขอรับแขกทุกผู้ ไม่ต้องดูแลคนชนชั้นไหน
เมื่อสร้อยคอมะลิผลิบานไซ้ กลิ่นโลมไล่โมตรไม่มีเลื่อน

มะลิหลวงเสียบมวยผมมหาคมไกล ชันน้ำใส่มะลิลาวาจาเอื้อน
จากเชียงใหม่ไม่กี่ครากลับมาเยือน อย่าลืมเพื่อนคนเชียงใหม่ใจหอมเย็น

วิยะดา ชุ่มภิรมย์

อยากจะปลูก มะลิซ้อน ตอนเกษียณ ตอนที่เรียน ได้ผูกพัน กันนานหนา
มะลิซ้อน แตกใบอ่อน เป็นมะลิลา ยังเฝ้าหวา ผิดประสงค์ ังจริงๆ

มะลิขาว เหมือนสาวงาม มีความขาว เรียบร้อยราว ผ้าพับแน่น แม่ยอดหญิง
มะลิซ้อน เปรียบงามงอน ออกอ่อนจริง ทุกๆสิ่ง ล้วนเรื่องราว เก่าก่อนมา

อยากจะมี ต้นไม้ ในใจฉัน ต้นที่ฝัน ใฝ่ทุกวัน สุขहरษา
ต้นที่ฉัน ใฝ่พันผูก ทุกเวลา ทำไมหนา มะลิลา มาเกิดแทน

ศรีวัฒน์ สุวรรณ

มะลิซ้อน มะลิลา มะลิหลวง	มะลิพวง มะลิป้อม หอมเย็นหนา
ขาวบริสุทธิ์ผุดผาดสะอาดตา	สรรพคุณล้วนหร่าน่าชมเชย
นำมาร้อยสร้อยคอดอกมะลิ	ดอกแย้มปริลอยน้ำอบชบเชย
กลีบกุหลาบปลงด้วยนระทรามเชย	หอมจึ่งเลยใช้ประพรมวันสงกรานต์
เป็นดอกไม้ประจำวันแม่แห่งชาติ	ขาดสะอาดบริสุทธิ์สุดกล่าวขาน
พวงมาลัยมะลิหอมลูกกราบกราน	อวยพรท่านสุขสบายไร้โรคา

ดอกรากรไบใช้ทำยารักษาโรค ปลอดภัยโรคผิวหนังรักษา
ท้องอืดท้องเฟ้อเรอโรคตา อีกมากหนามะลีนีมีสรรพคุณ

จตุพร สุวรรณปากแพรก

ได้เจอสาว เจ้านี้หรือ ชื่อมะลิ อีอิอิ มะลิล้ำ คำทั้งดอก
ยิ้มเห็นฟัน หันหน้ามา ตาขาวอก คูต้ออก บอกได้นั้น นั้นพบมา

ใจเจ้างาม น้ำคำ ล้ำเลิศเหลือ ไม่มีเบื่อ ยามได้เจอ พบเธอหนา
หน้ายิ้ม ยิ้ม ปริมปลื้ม ลืมทุกขนา คูโสภา หนาใจฉัน นั้นมีเธอ

ได้พบเจอ เธอนั้นหนา มากับชาย คนข้างกาย ชายคนนี้ ดีเสมอ
รักสาวยิ่ง จริงใจ ได้พบเจอ เห็นเสมอ ยามมานั้น สัมผัสรักกัน

อันว่าชาย นายนี้ มีรูปงาม ถ้าวตาม ความจริง สิ่งนี้นั้น
คู่รูปกาย ไม่ควรคู่ อยู่ด้วยกัน แต่สัมผัส มั่นคงรัก ใจรักใจ

อันรูปกาย ภายนอก บอกได้หรือ จะมาถือ รูปลักษณะนั้น มันไม่ใช่
คนรูปชั่ว หัวใจสวย รวยน้ำใจ ความสุขไซ้รู้ มีได้หนา คราคู่กัน

ตัวอย่างเช่น เห็นได้ มากมายหนอ ฉะนั้นขอ กล่าวอ้าง อย่างสร้างสรรค์
สวยเลิศล้ำ งามเหนือใคร ในจักรวาล เห็นไหมนั้น รักนั้นร้าง ห่างเหินกัน

สาวมะลิ เปรียบได้ดัง (ดอก)มะลิขาว สุกสกา สาวสดใส ใจเจ้านั้น
จิตงดงาม ล้ำเลิศ ประเสริฐครัน ชายคนนั้น ได้เคียงคู่ อยู่ร่วมเย็น

ดอกมะลิ ผลิตานเล่า ขาวสะอาด สวยดั่งวาด สะอาดเหลือ ยามเมื่อเห็น
กลิ่นหอมหวาน ทวนลม คมเข้าเย็น เป็นประเด็น เห็นอยู่นั้น จันเล่ามา

โกวิท ธีรวิโรจน์

ทุกวันจันขยับจับพวงมาลัย วังรถไปตระเวนท่องท่องถนน
เป็นแท็กซี่ขับไปมาประสาจน รับผู้คนมาโดยสารเป็นงานทำ

แขวนมะลิมาลัยไว้หน้ารถ อวลกลิ่นสดจูงใจให้ชื่นฉ่ำ
แม่ค้าสวยหญิงสาวเจ้าประจำ เจ้าหล่อนนำมาขายชายตาอึม

มาลัยมะลิต่างมาต้ายิ่ง พราวเปลิดพริ้งแต่งตูมอวบอูมอึม
ราวดั่งแก้วคนขายแพรวพราวพริ้ม เชิญเนียนิ่มเป็นย่านางบ้างปะรัย

สุวิทย์ เทียรทอง

ต้นมะลีนี้นี้ไซ้รู้ มีหลายชนิด ถ้าจะคิดปลูกไว้ ให้เลือกพันธุ์
มะลิจันทบูรณั มะลิวัลย์ มะลิฉัตรมะลิลา ก็น่าปลูก

มะลียังมีมาก ฝากช่วยคิด หลากชนิดซื้อพันธุ์ จะสรรหา
มะลิซ้อนดอกซ้อน เช่นดั่งว่า มะลิงาช้างก็มี สวยดีด้วย

ขอแนะพันธุ์ดอกใหญ่ ให้กลิ่นแรง ดอกหน้าแล้งเก็บได้ มากมายนัก
มะลิจันทบูรณัเด่น เห็นประจักษ์ หากคิดจักปลูกไว้ ต้องได้ผล

ณรงค์ ศรีพุ่ม

กลิ่นระรวยลมพริ้วละลือหา ชื่นอุราหอมกรุ่นอุ่นไผ่น
มะลิร้อยสร้อยคล้องของกำนัล ก่อนจากกันอิงแอบไว้แนบใจ

มะลิขาวราวแก้วบริสุทธิ์ งามผ่องผุดจุกจันทร์วันแจ่มใส
นวลนางนึ่งนึ่งร้อยพวงมาลัย แซมดอกกรักปักไว้ให้ชื่นชม

ถึงวันพระเวียนมาคลาบรรจบ แสนสงบธรรมคำจูนบุญสะสม
มะลิน้อยร้อยมาลัยใจรื่นรมย์ มือพนมบูชาพระละอธรรม

อัญชลี ณ เชียงใหม่

๑๕ มะลูลี

"ช่อตะแบกชาตบุษย์พุทรา การะเกด กรรณิการั นมสวรรค์
มะลูลี มะลิลา แสดลงพัน อันชั้นแอบช่อชบาบาน"

วรรณคดี : รามเกียรติ์

พระราชนิพนธ์ : พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก

...ช่อตะแบก ชาตบุษย์พุทรา การะเกด กรรณิการ์ นมสวรรค์
มะลูลี มะลิลดา แสดลงพัน อันชัน แอบช่อ ชบาบาน... (รามเกียรติ์)

มะลูลีJasmine multiflora ฝรั่งเรียกว่า ดอกStar Jasmine
หรือว่าดอก Angel hair jasmine มีทั่วถิ่น เขมร ไทยลาว พม่ามาเลย์

มะลิพวง หรือดอก มะลูลี Family Oleaceae มีพุ่มเทห์
ไม้รอเลื้อย หรือไม้พุ่ม ชุ่มเสน่ห์ ยามฝนเท ดอกสะพรั่ง ช่างน่าชม

หอมระรวย อวยกลิ่น โรยรินเรื่อย กลิ่นหอมเนือย เอื่อยทั้งวัน นั้นเห็นสม
ครั้นยามเย็น ตลอดคำ ล้าลอยลม น่าชื่นชม ภิรมย์ใจ ไม้แสนงาม

ปลูกแนวรั้ว หรือสร้างซุ้ม มุมมองสวย ตัดแต่งด้วย ช่วยผลิดอก ออกกลิ่นหอม
ยิ่งดินดี มีแดดส่อง มองดูงาม ใบมากล้ำ น่าฤดี สีเขียวจาง

มะลูลี ที่กระถาง ค่อนข้างใหญ่ ทรงสวยไซ้รู้ ได้มาลี สีกระจาง
ขาวผุดผ่อง เป็นयोगโย ให้หอมพลาจ จักเสริมสร้าง พลังใจ ให้พราวแพรว

สถิตยพันธ์ ธรรมชาติ

มะลูลีมะลิพวงดวงสมร เหล่าภมรร้อนบินกินน้ำหวาน
กลิ่นเจ้าหอมรวรินแสนชื่นบาน งามตระการดอกขาวดูพราวตา

มะลิพวงดวงใจมอบให้เจ้า รักรู้มเร้าเจริดจิตคิดห้วงหา
อยู่ไ้ร่วมโลมเล้าเฝ้ากานดา ให้สัญญารักมั่นกระสันใจ

ยามห่างตาอาลัยให้คิดถึง นั่งรำพึงคณิงหาน้ำตาไหล
มะลูลีดอกงามยามอยู่ใกล้ ช่วยส่งกลิ่นระรินไปลู่บไล้ปราง

ยามเย็นย่ำค่ำลงคงเหงาเจียบ
มะลูลีหอมกรุ่นอุ่นเนื้อนาง

หนาวยะเยียบน้ำค้างลงตรงยามสาบ
อยากแนบข้างขนางอายชม้ายเมิน

อัญชลี ณ เชียงใหม่

มะลูลี ต้นนี้ มีความหมาย เดือนหญิงชาย คิดสั้น มันไม่สวย
ตรองอีกนิด คิดให้ได้ ไม่่งงวย โลกจะสวย โสภา ถ้าคิดเป็น

แม้ความรัก จะยิ่งใหญ่ ใจต้องยัง ต้องระวัง ใจสั่งมา ฟาดินเห็น
คิดให้ถูก คิดดีได้ ไม่ลำเค็ญ จะได้เป็น แบบอย่างดี ที่ต้องตาม

ชีวิตหนึ่ง เราเกิดมา มีค่ามาก ไม่ลำบาก สร้างความสุข ทุกเขตขาม
สุขชีวิต ต้องยังคิด ความวู่วาม หนึ่งสองสาม หยุคยังใจ ไม่ลืมตัว

ศรวิวัฒน์ สุวรรณ

มะลูลีเป็นไม้เลื้อยพุ่มรอเลื้อย เพราะจะเฟื้อยเลื้อยไปบนซุ้มหนา
ตัดแต่งทรงได้ง่ายให้โสภา ทรงเป็นพุ่มโอ้อาราคาม

มะลูลีมีดอกออกเป็นช่อ ดอกบานต่อเนื่องไปให้เกรงขาม
ดอกจะบานทีละดอกออกหลายยาม มากกว่าสามสี่วันยันมันโรย

มะลูลีต้นนี้ต้องเอาใจ ก็จะได้ต้นงามตามสรรหา
กิ่งที่ไม่โคนแคดไปจะงามตา ออกดอกมากมายได้บ่อยเลย

เปรียบหญิงงามตามฝันนั้นต้องหมั่น เอาใจมั่นบ่อยบ่อยค่อยค่อยเผย
ความในใจเรานั้นอย่าเฉยเมย ค่อยค่อยเอ่ยให้มัน...ฉันรักเธอ....

อานนท์ สรวิสูตร

โอ..มะลีส้มนี้..มีคมน ช้าหมองหม่นคนรักพรากจากไกลแสน
แม้ตัวใกล้ใจรักยังแน่นแฟ้น ประเพณีเหนียวแน่นทางกันเรา
มาวันนี้ร่มมะลีส้มมีความชื่น หอมระรื่นโรยรินล้าความเศร้า
สุขสมปองเราสองครองคู่เกล้า โคมฉายาเนาไว้แนบจิตเป็นนิตย์ไป
มะลีส้มไม้เลื้อยจัดขึ้นชุ่ม หรือแต่งพุ่ม ดูโปร่งโล่งไสว
เพราะชอบแดดออกดอกล่อลม ไกว กลิ่นหอมไกลนำปลุกไว้ได้ชื่นชม

ดวงพร เศษกุลทอง

ชุ่มมะลีส้ม กลีบดอกบาน ละลานพิสุทธิ์ คู่ผ่องผุด คู่เดือนเด่น เพ็ญพร่างไส
โชยหอมเย็น เค้นขาว พราวเขียวใบ ช่อดอกใหญ่ ไคร่น้ำว มอบเชดคอม
คราใกล้คำ จำจิต คิดถึงน้อง ไคร่ประคอง นวลเจ้า เคล้ากายหอม
ไว้แม่เงา เหนงาจิต สุดตรมตรอม พวงพะยอม ถนอมยิ่ง ทิ้งห่างไกล
ฝูงนกกา ถลาร่อน กลับคืนรัง ไม่ห้วงหลัง พะวังถึง ฤาไน
ทิ้งมะลีส้ม แห่งนี้ ระทมใจ รอเจ้าไซ้รู้ หวนกลับ รับขวัญเยือน

กุศล คำเพราะ

แว่วเพลงหวานปนเศร้าเร้าอารมณ์ เพลงใต้ร่มมดลูมีอาถรรพ์
สองหนุ่มสาวโศกมารำพัน ด้วยรักนั้นต้องพรากจากนิรันดร์
รักที่ผ่านดังฝันเพียงชั่วคืน ครั้นพอตื่นกลับกลายเป็นโศกศัลย์
เวรหรือกรรมอันใดให้พบกัน แล้วพลิกผันไม่สมอารมณ์ปอง

มะลูวันนี้มีแต่รัก ซึ่งประจักษ์รักล้นไม่หม่นหมอง
ใต้ร่มนี้ไม่มีทุกข์สุขสมปอง บุญของพี่และน้องได้ครองกัน

อุไรรัตน์ ภาสกาณนท์

มะลูลี สีขาว ช่างพราวสวย หอมระริน กลิ่นระรวย ชวยชมชื่น
เจ้าขอบเลื้อย ริมรั้ว ไม่กลัวขึ้น พราวพรางพื้น ไสสว่าง อยู่กลางใจ

โอ้ใต้ร่ม มะลูลี เพลงนี้เศร้า ด้วยรักเร้า เราสอง ครองไม่ได้
รักแสนรัก ต้องจำพราก จากดวงใจ ช่างกระไร สายสวาท จำขาดรอน

มะลูพิวง เหมือนดวงใจ ที่หมายมาด ต้องนิราศ แรมร้าง ห่างไปก่อน
มะลูลี นี่หนา ห่วงอาวรณ์ จำจากจร ไปแล้ว นะแก้วตา

ศกุนตลา ณ หนองคาย

โอ้ดอกมะลูลี สีขาวนวล กลิ่นหอมหวานสดชื่น ทุกคืนวัน
ปลูกไว้ไม่ประดับ โดยทั่วกัน แต่ละวันชื่นชม สูดดมเอ๋ย

ต้นมะลิตโตไว ปล่อยให้เลื้อย เลื้อยไปเรื่อยยาวไกล ได้หลายเมตร
ทำเป็นแนวรั้วไว้ ใช้แบ่งเขต ให้สมเจตจำนง คงมะลิต

ณรงค์ ศรีพุ่ม

มะลิตชูช่อลือฝนพริ้ว น้ำค้างพริ้วแกว่งแผ้วสวดสวย
อวลไอรุ่นกลิ่นนมลอยลมรวย งามกลีบบางชูช่วยให้ชื่นใจ

ได้ชุ่มที่เคยนั่งยังว่างเปล่า คงไม่มีแม่เงาคนเคยใกล้

มะลิตชูช่อหรือรอใคร มานั่งได้ต้นเก่าบอกเขาที

ชลีรัตน์ สวัสดิ์

พวงอะไร พวงใครหนอ ขอดถามหน่อย พวงน้อยน้อย ห้อยปลายกิ่ง ไม่ตึงไหว

ดูชัดแล้ว แก้วหายห้วง พวงดอกไม้ สวยสดใส เสียจริงนี้ มะลิพวง

ขออ้างอิง สิ่งที่อ่าน ฉันได้พบ อีกคำรบ เรื่องดอกไม้ ในแดนสรวง

สนใจหนา หาอ่านได้ ไซ้หลอกลวง มะลิพวง มะลิต มีที่มา

เป็นพรรณไม้ ปลุกหลายหนา ในอาเซียน ฉันเฝ้าเพียร อ่านดู รู้ได้หนา

บางตอนนั้น อ่านแล้วง งงกั๊กนา ขอเพื่อนยา อย่าได้สน คนบ้าบอ

ชื่ออังกฤษ วิทยาศาสตร์ ประหลาดล้น ไม่ต้องสน อ่านก็อยาก ลำบากหนอ

สว.นั้น มองผ่านไป โยต้องรอ จำได้หนอ อีกหนอยนั้น มันก็อลืม

อ่านมานิด สถิตย์พันธุ์ นั้นบอกไว้ ชื่อดอกไม้ ชนิดนี้ ที่น่าปลื้ม

มีสองนั้น มันชื่อไทย ไม่น่าลื้ม ชอบคำเดิม ไม่ลืมหนอ ขอบอกนั้น

มะลิพวง มะลูลี มีชั้นช่วง ดอกเป็นพวง ห้อยระย้า น่าชมนั้น
ขาวพิสุทธิ์ ผุดผ่อง ตี้องตาครัน แสนสุขสันต์ ยามได้หอม คอมนมพวง
ทั้งพวงเล็ก พวงใหญ่ ไฉไลเหลือ สุขทุกเมื่อ ยามดูบไล้ ใจห้วงหวง
เปรียบดั่งได้ คลึงเกล้า เจ้าพุ่มพวง กลิ่นของหวง เจ้านั้น มันโชยมา

กลอนสับสน วนไปมา พาเย็นเยื่อ ดูซิเออ เผลอยาวหน้อย คอยอ่านหนา
ตอนสองนั้น อ่านหน้อย นะเพื่อนยา โปรดเมตตา อย่าว่าหนอ ขออภัย

โกวิท ธีรวิโรจน์

ต่ออีกหน้อย ฝอยอีกนิด มิตรที่รัก แล้วหยุดพัก ชาร์จแบตหน้อย ค่อยมาต่อ
เครื่องติดแล้ว ตี้องเจวนั้น มันให้พอ ไม่หยุดหนอ ขอต่อหน้อย ค่อยบรรเทา

กรรณิการ์ ดอกแก้ว แก้วมุกดา ปาหนันหนา การะเกด ทั้งเกี่ยวเกล้า
กุหลาบมอญ กระดังงา หนาไม่เบา กะเม็งเล่า จันกล่าวมา น่าชื่นชม

ขจรล้ำ จำปาเลิศ ประเสริฐศรี เจ้าจำปี มีมาดมั่น แสนสุขสม
ดอกนวมแมว นั้นแจ้วหนา น่าคอดม ดอกเข็มสม แล้วหนา บุษาครู

ดอกท้ายสุด ไม่สุดท้าย ยามแรกผลิ ดอกมะลิ นี่หนาเล่า เจ้างามหรร
ดอกขาวนี้ กลิ่นหอมนั้น จันตรองดู ชั่งใจอยู่เลือกไม่ได้ โฉนเรา

คิดการใหญ่ ไยมากเรื่อง เปลืองสมอง ฉันท้อง ปลุกนั้น มันทุกเหล่า
ที่สองไร่ นั้นพอแล้ว แจ้วไม่เบา ใจเคยเหงา เสรำมีนั้น พลันหายไป

ที่ดินนี้ มีแล้วนั้น สองงานกว่า คิดไว้ว่า จะหาเพิ่ม เต็มนั้นได้
ที่ดินน้อง สองไร่ล้าน บานตะไท กู้เข้าไป เขาให้กู้ อยู่แล้วนั้น

ปรีกษาเมีย เมียนั้นนั้น ฟันไม่เลี้ยว
เดินสามขา บ้าหรือโง่ ไม่เจียมมัน

แค่นี้เดียว ยังไม่พอ หนอตัวฉัน
สิ่งที่ฝัน นั้นมันหมด หดหายไป

ฝันสลาย หายหมดคนนั้น ตัวฉันรู้
นั่งเขียนกลอน วอนว่า เราสบาย

กลับคืนสู่ โลกความจริง มึงสหาย
ปลุกไปโย ให้เหนื่อยนั้น มันล้าเค็ญ

มโนเล่น เห็นชั้นหนา เพื่อนยาเอ๋ย
เมียนั่งจ้อง มองหน้าฉัน นั้นประเด็น

เมียไม่เคย ว่าฉันดอก เข้าหยอกเล่น
ตอนฉันเล่น โลกนี้หนอ เมียขอ join

วันนี้้น วันครูกกลอน สุนทรภู์
จะสืบสาน งานกลอนเพลีน เจริญรอย

รู้กันอยู่ ถ้วนถ้วนนั้น ฉันไม่ถอย
สุนทรน้อย ค่อยกระดืบ คืบคลานไป

โกวิท ชีรวีโรจน์

มะลิพวงมะลูตีพุ่มสีขาว ะยิบราวดั่งกับดาวพราวบนฟ้า
ราวเกล็ดเพชรเกล็ดมณีมีราคา ให้โหยหามะลูตีนี้กระไร

ใต้พุ่มมะลูตีแห่งนี้หนอ ไร่คนร่อว่างเปล่าเหงาโชน
มาวันนี้มะลูตีมีแต่ใจ อยากมอบให้ใครสักคนใต้ต้นมะลูตี

จตุพร สุวรรณปากแพรก

ไอ้ดอก มะลูลี สีขาวนวล กลิ่นหอมหวาน สดชื่น ทุกคืนวัน
ปลูกไว้ ไม้ประดับ โดยทั่วกัน แต่ละวัน ชื่นชม สูดดมเด็ด

ต้นมะลูลี โตไว ปล่อยให้เลื้อย เลื้อยไปเรื่อย ยาวไกล ได้หลายเมตร
ทำเป็นแนว รั้วไว้ ใช้แบ่งเขต ให้สมเจต จ้างง ดงมะลูลี

ณรงค์ ศรีพุ่ม

